14/01/2021

Κοπή της Βασιλόπιτας στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Το απόγευμα της Τετάρτης, παραμονή της Πρωτοχρονιάς για το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων (31 Δεκεμβρίου / 13 Ιανουαρίου), ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος έκοψε την Βασιλόπιτα στην Αίθουσα του Πατριαρχείου με αφορμή την έναρξη του νέου έτους και τη μνήμη του Αγίου Βασιλείου που του αποδίδεται το έθιμο. Μετά την κοπή της πίτας οι μαθητές της Πατριαρχικής Σχολής έψαλλαν τα κάλαντα στους Αγιοταφείτες Πατέρες.

Παρακολουθήστε το σχετικό βίντεο:

Ο Μακαριώτατος στην ομιλία του σημείωσε για την έναρξη του Νέου έτους 2021:

«Λέγει γάρ ὁ Κύριος· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καί ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας», (Β΄ Κορ. 6, 2) κηρύττει ὁ Θεῖος Παῦλος.

Ὡς φῶς, τοῖς καθημένοις ἐν σκότει καί σκιᾷ θανάτου ἔνεκεν τῆς λοιμώδους νόσου τοῦ κορωνοϊοῦ, ἐξανέτειλεν ὁ νέος ἐνιαυτός τοῦ Κυρίου σήμερον· Διό καί ἡ ἁγία ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ Παλαιφάτου ἡμῶν Πατριαρχείου, ἵνα δόξαν καί εὐχαριστίαν ἀναπέμψωμεν εἰς τόν ἅγιον Τριαδικόν Θεόν, ὁ Ὁποῖος χρόνους καί καιρούς ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ (Πράξ. 1,7). Ἐπί τῇ σεπτῇ μνήμῃ τῆς κατά σάρκα Περιτομῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀφ’ ἑνός καί τῆς συνεορταζομένης μνήμης τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου ἀφ’ ἑτέρου, τοῦ καί πρός τιμήν αὐτοῦ γενομένης τελετῆς τῆς κοπῆς τῆς ἐπωνύμου αὐτοῦ Βασιλόπιττας.

Ἡ ἐναλλαγή τοῦ χρόνου ἀποτελεῖ γεγονός, τό ὁποῖον σηματοδοτεῖ τήν διαδρομήν τῆς κοσμικῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου, πολλῷ δέ μᾶλλον τῆς ἱερᾶς ἱστορίας, ἡ ὁποία ἀποκορυφοῦται ἐν τῷ μυστηρίῳ τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλονότι ἐν τῇ Ἐνσαρκώσει καί Ἐνανθρωπήσει τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπί Καίσαρος Αὐγούστου καί Κυρηνίου ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας (Λουκ. 1, 1-2). Τούτου ἕνεκεν ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἀκούουσα εἰς τούς ἁγιογραφικούς τοῦ Κυρίου λόγους: «Πνεῦμα Κυρίου ἐπ’ ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τούς συντετριμμένους τήν καρδίαν… ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρῦξαι ἐνιαυτόν Κυρίου δεκτόν», (Ἡσ. 61, 1-2/ Λουκ. 4, 18-19), ὄχι μόνον ἑορτάζει τό γεγονός τοῦτο ἀλλά καί ἐπικαλεῖται τήν παρά τοῦ Θεοῦ Πατρός εὐλογίαν τοῦ «ἐνιαυτοῦ Κυρίου» λέγουσα: «Ὁ Πνεύματι Ἁγίῳ συνημμένος, ἄναρχε Λόγε καί Υἱέ, ὁ πάντων ὁρατῶν καί ἀοράτων συμπαντουργός καί συνδημιουργός, τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ εὐλόγησον, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τῶν Ὀρθοδόξων τά πλήθη, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καί πάντων τῶν ἁγίων Σου». Διά τῆς εὐλογίας τοῦ Κυρίου, ὁ χρόνος μεταβάλλεται, ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, εἰς καιρόν σωτηρίας κατά τό εἰρημένον: «Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καί ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας», (Β’ Κορ. 6, 2).

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἁγιογραφικήν ἤ καλλίτερον εἰπεῖν τήν σωτηριολογικήν ἐναλλαγήν τοῦ χρόνου ἑορτάζομεν σήμερον. «Λέγει γάρ δίκαιος δέ ἐάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γάρ τίμιον οὐ τό πολυχρόνιον οὐδέ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται», (Σοφ. Σολομ. 4, 7-8).

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ διάκρισις τοῦ χρόνου εἰς παρόν, παρελθόν καί μέλλον ἀφ' ἑνός καί ἡ μέτρησις αὐτοῦ εἰς ἔτη ἀφ' ἑτέρου, κατανοεῖται μόνον ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, κατά τήν μαρτυρίαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου: «Ἐγώ εἰμί τό Α καί τό Ω, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ὤν καί ὁ ἦν καί ὁ ἐρχόμενος, ὁ Παντοκράτωρ» (Ἀποκ. Ἰωάν. 1, 8). Ἡ δέ διανοητική, δηλονότι ἡ κατ' ἐπίνοιαν ἤ φιλοσοφική θεώρησις τοῦ χρόνου, δέν δύναται νά προσδιορισθῇ, διό καί ὁ ἀπόστολος Πέτρος λέγει: «Οὐ γάρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καί παρουσίαν, ἀλλά ἐπόπται γενηθέντες τῆς Ἐκείνου μεγαλειότητος», (2 Πέτρ. 1, 16).

Τοῦτο ὑποδηλοῖ ὅτι ὁ χρόνος, ὁ γενόμενος καιρός ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, ἐδόθη εἰς ἡμᾶς, ἵνα καί ἡμεῖς καταστῶμεν διά τῆς πίστεως «ἐπόπται τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος», τοὐτέστιν θεωροί τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἐπουρανίῳ Βασιλείᾳ αὐτοῦ. Ὁ δέ Μέγας Βασίλειος λέγει, «ἵνα μή ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς ἐκζητῶν, τίς ὁ τήν ἀρχήν τῷ κόσμῳ [καί τῷ χρόνῳ] δούς, παρατραπῇς που τῆς ἀληθείας, προέφθασε τῇ διδασκαλίᾳ, οἱονεί σφραγίδα καί φυλακτήριον ταῖς ψυχαῖς ἐμβαλών τό πολυτίμητον ὄνομα τοῦ Θεοῦ, εἰπών ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός. Ἡ μακαρία φύσις, ἡ ἄφθονος ἀγαθότης, τό ἀγαπητόν πᾶσι τοῖς λόγοις μετειληφόσι, τό πολυπόθητον κάλλος, ἡ ἀρχή τῶν ὄντων, ἡ πηγή τῆς ζωῆς, τό νοερόν φῶς, ἡ ἀπρόσιτος σοφία, οὗτος ἐποίησεν ἐν ἀρχῇ τόν οὐρανόν καί τήν γῆν».

Οἱ θεόπνευστοι οὗτοι λόγοι τοῦ ἐγκρίτου Πατρός τῆς Ἐκκλησίας Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καλοῦν πάντας τούς ἀγαπῶντας «τό πολυπόθητον κάλλος, τήν πηγήν τῆς ζωῆς, τό νοερόν φῶς ἀλλά καί τήν ἀπρόσιτον σοφίαν» κατά τόν καιρόν τοῦτον, τῆς ἐναλλαγῆς τοῦ χρόνου καί δή τῆς διαρκούσης θανατηφόρου λοιμώδους νόσου τοῦ κορωνοϊοῦ, covid 19, νά ἀναλογισθῶμεν ἕκαστος ἐξ ἡμῶν εἰς τί ἀστοχήσαμεν, μιμούμενοι οὕτω τόν ἄσωτον υἱόν, τῆς Εὐαγγελικῆς παραβολῆς, ὅστις «ἐλθών εἰς ἑαυτόν ἀνέστη καί ἦλθε πρός τόν πατέρα αὐτοῦ μετανοῶν καί λέγων· Πάτερ ἥμαρτον εἰς τόν οὐρανόν καί ἐνώπιόν σου, καί οὐκέτι εἰμί ἄξιος κληθῆναι υἱός σου», (Λουκ. 15, 18-21).

Τήν μετάνοιαν ταύτην τοῦ ἀσώτου υἱοῦ καί τήν ἐν Χριστῷ τῷ σαρκωθέντι ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Θεοτόκου, θεώρησιν τοῦ χρόνου ἐνωτιζόμενοι, ἱκετεύσωμεν τόν Μέγαν τῆς Καππαδοκίας ἱεράρχην ἅγιον Βασίλειον τόν οὐρανοφάντορα τόν τά τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατακοσμήσαντα, ἵνα πρεσβεύῃ τῷ

σαρκί περιτμηθέντι Κυρίῳ καί Θεῷ καί Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὑπέρ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, ἰδιαιτέρως τῆς δοκιμαζομένης Μέσης Ἀνατολῆς, ὑπέρ παύσεως τῶν σχισμάτων καί ἀποκαταστάσεως τῆς ἑνότητος τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καί ὑπέρ ἀπαλλαγῆς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐκ τῆς λοιμώδους νόσου τῶν ποικίλων μορφῶν τοῦ κορωνοϊοῦ.

Μετά δέ τοῦ ὑμνῳδοῦ εἶπωμεν: «Σῶτερ τοῦ παντός καί πρύτανι, δημιουργέ καί παντοκράτορ τῆς κτίσεως, ταῖς δεήσεσι, τῆς ἀλοχεύτως τεκούσης σε, τήν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, τηρῶν τήν Ἐκκλησίαν, ἀκαταπαύστως ἀστασίαστον». Προσέτι δέ Κύριε, ὁ καιρούς καί χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς Χρηστότητός Σου, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ καί κατ’ ἄμφω ὑγιείᾳ τήν γεραράν Ἁγιοταφιτικήν ἡμῶν Ἀδελφότητα, τό εὐσεβές Χριστεπώνυμον ἡμῶν ποίμνιον, τήν ἁγίαν Πόλιν Ἰερουσαλήμ καί τό εὐσεβές γένος τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων. Ἀμήν. Αἴσιον, εὐτυχές, εὐλογημένον καί ὑγιεινόν τό Νέον Ἔτος 2021.Ἔτη πολλά!”.

Μετά τά Ἀπολυτίκια «Μορφήν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες…» καί «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου …», ὁ Μακαριώτατος, λέγων «αἴσιον καί

κ. Γενικόν
τέρας καί
19.

http://jerusalem-patriarchate.info/

http://jerusalem-patriarchate.info/

http://jerusalem-patriarchate.info/

http://jerusalem-patriarchate.info/

http://jerusalem-patriarchate.info/

http://jerusalem-patriarchate.info/